

μνοτυφείας ὁ κύριος Ἀσώπιος ἀπέφυγε
νὰ ὀνομάσῃ τὸν χαριέστατον συγγραφέα
Paul de Kock. Τοιαῦτα ἔπονται ἐπίσης
τὰ παραδείγματα τῶν ἡμερῶν
ἐκ τῶν τῷ Herder καὶ ἡ ἀρπυγὴ τῆς
Ἑλένης τοῦ Lope de Vega. Πρὸς
τοῖς ἀνωτέρω παρελείψαμεν τὸ Πα-
σχάλιον τὸ ἑορτολόγιον καὶ τῆς
σελήνης τὰς φάσεις ἐν ἀρχῇ τοῦ ἡμερο-
λογίου, τῶν ὁποίων βεβαίως δὲν εἶναι
πιστὴ ἀνταύγεια αἱ ἐν τῷ τέλει τοῦ
ἡμερολογίου κακῶς κατὰ τὸ σύνηθες σω-
ρευόμεναι ποιήσεις τῶν ΚΚ. Ἀρ. Βα-
λαωρίτη, Γ. Παράσχου, Ἰω. Καμπού-
ρογλου, Π. Ματαράγκα, Σπ. Λάμπρου,
Α. Κατακουζηνοῦ καὶ Μαριέττας Π.
Μπέτσου.

Τοιοῦτο τὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους Ἡμε-
ρολόγιον, ὅπερ ἐν τούτοις πολλὰ ἀπέ-
σπασε μυρολόγια τοῦ ἐκδότου διὰ τὴν
γνωστὴν ἀπάθειαν τῶν ἐν Ἑλλάδι συν-
δρομητῶν, καὶ ὅπερ ἡμεῖς ἐν τέλει, πα-
ραβάλλοντες πρὸς τὰ προγενέστερα, δυ-
νάμεθα ν' ἀναφωνήσωμεν τὸ τοῦ Θεο-
κρίτου, καὶ διὰ τὸν κύριον Ἀσώπιον καὶ
διὰ τοὺς συνδρομητάς του καὶ διὰ τοὺς φι-
λοκάλους λογίους συνεργάτας του

Τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.

ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ

ΕΤΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἐντὸς μικροῦ λήγει τὸ δεῦτερον ἔτος ἀπὸ
τῆς ἐκδόσεως τοῦ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ. Τὴν ἐκ-
δοσιν τοῦ περιοδικοῦ τούτου φύλλου ἀπε-
φασίσσαμεν πρὸ διετίας, ὀρμώμενοι ἐκ τῆς
ιδέας ὅτι σύγγραμμά τι, τακτικῶς κατὰ
μῆνα δημοσιευόμενον, προσφέρει δὲ τοῖς
συνδρομηταῖς αὐτοῦ ὕλην ποικίλην πρὸς
ψυχαγωγίαν εὐπρόσδεκτον καὶ πῶς λυσι-
τελὲς ἤθελεν ἀποδοῖν. Διότι μετὰ τὰς το-
σαύτας τοῦ κοινωνικοῦ βίου φροντίδας καὶ
πικρίας, ἅμα τῷ ἐφημέρῳ πέρατι τῶν αἰ-
τιῶν, λαμβάνει πᾶς ἄσμενος φύλλον τι εἰς
τὰς γεῖρας, ὅπως, εἰς ὠραιότερον καὶ ἰδα-
νικώτερον ἀφιέμενος κόσμον, λησμονήσῃ τὰς

τοσοῦτον ὀχληρὰς καὶ πολλάκις ἀηδεῖς εἰ-
κόνας καὶ συναισθήσεις, ὡς τοῦτο μάλιστα
συμβαίνει ἐκεῖ, ὅπου καὶ αἱ φροντίδες τοῦ
βίου βαρύτεραι, πλειότεραι καὶ μεγαλείτε-
ραι, ἀλλ' ἐπίσης καὶ εὐγενεῖς καρδίαι πλειό-
τεραι, καὶ ἀνατροφῆς εὐμοιρήσασαι ἀνωτέ-
ρας· συνεπῶς ἐκεῖ, δῆλον ὅτι ἐν Εὐρώπῃ,
οἱ παρέχοντες ἀνάπαυλιν, ἡθικὴν ἰδίως,
πολλάκις δὲ καὶ φῶς πραῦ καὶ ποικίλον,
ὡς τοιοῦτοί εἰσιν οἱ ἐκδότης περιοδικῶν συγ-
γραμμάτων καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀγάπην
ἐπέσπασαν ἀπάντων, καὶ περιουσίας κατα-
πληκτικὰς ἠντλησαν ἀπὸ τῆς εὐτεροῦς
αὐτῶν ἐργασίας.

Τὴν ἐκδοσιν τοῦ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ ἀπεφρ-
σίσκαμεν, οὐχὶ βεβαίως ὅπως ἐκ ταύτης
πλουτήσωμεν, ὡς οἱ ἐν Εὐρώπῃ συνάδελφοι
ἡμῶν, διότι πρόχειρα εἶχομεν τὰ παρα-
δείγματα πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἡμῶν
ἐκδοτῶν περιοδικῶν φύλλων, οἵτινες ὀλο-
κλήρους πολλάκις ἐσπατάλησαν περιουσίας,
χωρὶς νὰ ἐγγίσωσιν οὐδὲ κερμάτιόν τι τοῦ
θυλακίου τῶν πλείστων, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐ-
τῶν τῶν ἐπὶ πολλὰ ἔτη συνδρομητῶν τῶν
ἀλλὰ πεποιθότες ὅτι ἡ ἐξημέρωσις τῆς ψυ-
χῆς, ἡ αἴσθησις τοῦ καλοῦ καὶ ὁ ἀληθὴς
ἔρως τῶν γραμμάτων χωροῦσιν ἐπὶ τὰ πρό-
σω καὶ ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν, ἠθελήσαμεν
ὅπως τὸ ἐφ' ἡμῖν ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον
συντελέσωμεν εἰς τὴν φιλολογικὴν πρόοδον
καὶ διαμόρφωσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Εὐμοι-
ρήσαντες δὲ τῆς ἀρρώγῃς καὶ συμπράξεως
παντὸς γλαφυροῦ καὶ ἐπιχάριτος καλάμου
τῆς νεωτέρας παρ' ἡμῖν φιλολογίας, ἠρξά-
μεθα πρὸ διετίας τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ
τούτου συγγράμματος, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς
ταύτης προσεπαθήσαμεν ὅπως ἐπιφέρωμεν
πάσας τὰς ἐφικτὰς βελτιώσεις, προσφέρον-
τες τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ὕλην ἐκλεκτὴν
καὶ κατὰ μέγα μέρος πρωτότυπον, ὡς περὶ
τούτου δύναται πᾶς νὰ πεισθῇ ῥίπτων
ἀπλοῦν βλέμμα εἰς τὸν προσηρτημένον πί-
νακα τῶν περιεχομένων τοῦ πρώτου καὶ
τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων δέκα τοῦ δευ-
τέρου τόμου φυλλαδίων· ἐν τῷ πίνακι τού-
τῳ θέλει ἰδεῖ μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τῶν
συντακτῶν τὰ ὀνόματα τῶν προσφιλεστά-
των τοῖς Ἑλλησι ποιητῶν, καὶ τῶν δια-
σημοτέρων λογίων, οἱ αὖ τοῦ Γ. Παρά-

σχοῦ, Ἀχ. Παράσχου, Σ. Ν. Βασιλειάδου, Δ. Κ. Παπαρρήγοπούλου, Ἀγγέλου Βλάχου, Ἐμμ. Δ. Ροῦδου, Ν. Γ. Πολίτου, Ἀρ. Βαμπά, Ἰω. Καμπούρογλου, Π. Ι. Φέρμπου, Τ. Ἀμπελά, Ἀλ. Σκαλίδου, Μ. Π. Ἀάμπρου, Νεοκλέους Καζάζη, Ἀλ. Κατακουζηνού, τοῦ γηραιοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας Κ. Παπαρρήγοπούλου, τῶν κκ. Ν. Δαμασκηνού καὶ Ν. Χ. Νικολαΐδου, καθηγητῶν ἐπίσης τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν κκ. Δ. Κ. Κοκκίδου, καὶ Mich. Deffner, ὁρηγητῶν, τοῦ κ. Ἐμμ. Μανιτάκη, συνταγματάρχου καὶ διευθυντοῦ τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ τοσούτων ἄλλων.—Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς ὕλης, κατεβόλομεν πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως κοσμήσωμεν τὸν ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ δι' εἰκόνων, ὧν τινὲς ἐχαράχθησαν ἐν Εὐρώπῃ, αἱ πλεῖσται δὲ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν διακεκριμένου καλλιτέχνου Περ. Σκιαδοπούλου. Καὶ τεμάχια δὲ μουσικῆς ἐν τοῖς πρώτοις φυλλαδίοις ἐδημοσιεύσαμεν, καίτοι ἄδρᾶν ἀπῆλθον δαπάνην, τριακοσίων καὶ ἐπέναινα δραχμῶν ἕκαστον.

Ἰσως πολλοὶ τῶν κυρίων συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν τοῦ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ ὑποθέτουσιν ὅτι ἡ ἐκδοσις ἐνός τινος περιοδικοῦ, τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ἄλλης διακοσμήσεως καὶ φιλοκαλίας τοῦ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ, εἶναι τι μικρὸν καὶ ἀνέξοδον. Δυστυχῶς τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω! Διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ κατεβλήθη ὁλόκληρος συνήθης περιουσία ἑλληνικῇ, ἕκαστον δὲ φυλλάδιον ἀπαιτεῖ δαπάνην ἀνωτέρην μισθοῦ ὅλου Ἑλλήνος ὑπουργοῦ. Ἀντὶ ὅμως τῶν μεγίστων τούτων δαπανῶν καὶ τῶν ἄλλων κόπων, οὗς ἡ Διεύθυνσις ὑφίσταται τοσαύτην ἐκ μέρους τῶν κκ. συνδρομητῶν ἀπαντᾷ ἀκηδῆαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν, τοσαύτην πανταχοῦ παρατηρεῖ ἀδιαφορίαν, ὥστε ἐνίοτε ὑποθέτει μή τι ἀληθῶς πάρεργον πράττει καὶ ἀσκοπον, ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ ὠφελίμου καὶ τοῦ τερπνοῦ· ἤθελε δὲ περὶ τούτου πεισθῆ, εἰάν δὲν ἐβλεπεν ὅτι τὴν αὐτὴν ὑπέστησαν τύχην καὶ ἄλλα πρὸ τοῦ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ περιοδικὰ συγγράμματα, ὧν ἡ ἐκδοσις πρὸς

ἐθνικὴν ζημίαν ἔπαυσεν ἐκ τούτου, ἡ Πανδώρα, ἡ Εὐτέρπη ἡ Μνημοσύνη, ὁ Φιλίπτωρ, ἡ Χρυσάλλις καὶ τοσαῦτα ἄλλα.

Ἐν τούτοις μεθ' ὅλα ταῦτα τολμῶμεν καὶ πάλιν μετὰ πλειότερας τῆς ἐλπίδος καὶ θερμότερου τοῦ θάρρους νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἐκδοσιν τοῦ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ, ἡμεῖς μὲν ὑπισχνούμενοι νὰ συναγείρωμεν ὑπὸ τὰ φύλλα τοῦ περιοδικοῦ ἡμῶν κατὰ πᾶσαν δεκαπενθημερίαν τὰς καλλίστας ἀπαρχὰς τῆς ἑλληνίδος ποιήσεως καὶ πᾶν ὅ,τι ἄξιον λόγου εἰς πεζὸν λόγον ἤθελέ τις ἐλπίσει νὰ ἴδῃ προσανακύπτον ἐν τῷ φιλολογικῷ ὀρίζοντι τῆς Ἑλλάδος, ἐν οἷς καὶ δράματα, καὶ διηγήματα καὶ μυθιστορίας πρωτοτύπους, καὶ καλλύνωμεν πᾶν φυλλάδιον διὰ πολλῶν εἰκόνων ἐν Εὐρώπῃ ἢ ἐνταῦθα καλλιτεχνημένων, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ μουσικῆς Ἑλληνίδος μουσουργοῦ, ἐν ξένη γῇ, φιλομουσοτέρᾳ βεβαίως τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἀπολαυθανούσης τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ δικαίου τοῦ κοινοῦ θαυμασμοῦ· ἐν δὲ μόνον παρὰ τῶν παλαιῶν καὶ τῶν ἐγγραφησομένων νέων ἡμῶν συνδρομητῶν ἐξαιτούμενοι, τὴν ΒΡΟΠΑΗΓΩΜΗΝ τῆς συνδρομῆς, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον ἡμῶν, εἴτε εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀνταποκριτάς μας. Ἄνευ τοῦ ὅρου τούτου ΟΥΔΕΝΑ θέλομεν θεωρήσει συνδρομητὴν, διότι τρανῶς πλέον κατεδείχθη ὅτι ἡ ἑλλειψις τοῦ ὅρου τούτου, ὅστις κανὼν ἀπράββατος ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ δημοσιογραφίᾳ θεωρεῖται, ὑπῆρξεν ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς καταστροφῆς τῶν πλείστων ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν φύλλων. Πεποίθαμεν δὲ ὅτι τὸ εὐτελές τῆς συνδρομῆς, (ἥτις ἐν τῷ ἐσωτερικῷ οὐδὲ πέντε καθ' ἑκάστην λεπτὰ εἶναι), θέλει παρακινήσει πάντα φιλόμουσον ὅπως ἐγγραφῇ συνδρομητῆς, διότι ἄλλως ἄνευ τῆς ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς καὶ ἀρρώγῃς τῶν δυναμένων συνδραμεῖν, ὅποιοι τοσοῦτοι παρ' ἡμῖν τυγχάνουσι, περιοδικόν τι φύλλον ὡς τὸ ἡμέτερον, ἐπασχολούμενον δῆλον ὅτι περὶ τὴν καλλιτεχνίαν, τὴν ἱστορίαν, καὶ ἰδίως περὶ τὴν νέαν ἡμῶν φιλολογίαν, διεπόμενον ὑπὸ τὸν μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσαντα ἐλθέριον ἀστὲρα τῆς παγετώδους ἀδιαφορίας, καὶ περιπίπτον ἐν μέσῳ τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου ὡς μέχρι τοῦδε, οὐ-

δεμία ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐπασχεν ὅμοια τοῖς τοῦ Ὀρφέως, πλανηθέντος ἐν μέσῳ τῶν βαρβάρων ἐκείνων Θρακῶν καὶ ἀνηλεῶς διασπαρχθέντος, — ὡς ἡμεῖς ἐπὶ διετίχην διασπαρattόμεθα, πολλὰ καθ' ἐκάστην ὑφιστάμενοι καὶ οὐ σμικρὰ ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ ζημιωθέντες.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ Α΄. ΕΤΟΥΣ.

Α΄. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΟΓΡΑΦΙΚΑ.

Συνοπτικὴ περιγραφή τῆς ὀλικῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ Ἑμμ. Μανιτάκη, Διευθυντοῦ τῶν δημοσίων ἔργων ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν. σ. 1-8. 57-64. — Σκέψεις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ ἀστυκοῦ Ἑλληνικοῦ κώδικος, ὑπὸ Ν. Δαμασκηνοῦ, καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἑθνικῇ Πανεπιστημίῳ. σ. 8-11. 382-385. — Ἑταιρία Πρόνοια. σ. 40.

Β΄. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ὑπὸ Α. Κ. Παπαρρηγοπούλου. σ. 11-18. — Καρδία, ψυχὴ, συνείδησις, ὑπὸ Κ. Ι. Λαζαρίδου. σ. 298-304. — Ἡ ἐμφυτοὶ θρησκεία, ὑπὸ Α. Κ. Παπαρρηγοπούλου. σ. 393-397. 457-459.

Ἱστορία τῆς φιλοσοφίας: — Διογένης ὁ κυνικός, ὑπὸ Α. Κ. Παπαρρηγοπούλου. σ. 493-496.

Γ΄. ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἱστορία. — Οἱ Ῥωμαῖοι δοῦλοι καὶ ὁ χριστιανισμός, ὑπὸ Ἑμμ. Α. Ροῦδου. σ. 43-46. 108-110. 167-170. — Πολιτικαὶ δίκαι. Ὁ στρατάρχης Νεῦ (1815) ὑπὸ Φουκιέ, (μετάφρασις). σ. 66-78. 151-167. 203-219. 275-292. — Βάπτισις τῆς ἡγεμονίδος τῶν Ῥώσων Ὀλγας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου. σ. 91-93. — Ἰωάννης Δούκας Βατάτσκι, ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου. σ. 257-267. — Ῥήγα τοῦ Φιλοπάτριδος, Νέα πολιτικὴ διοίκησις τῶν καπυίκων τῆς Ῥούμελης, τῆς Μ. Ἀσίας, τῶν μεσογαίων νήσων καὶ τῆς Βλαχομπογδανίας, ὑπὸ Π. Χιώτου. σ. 506-512. 545-556.

Βιογραφίαι: — Ἡ Ἀρτεμὶς τοῦ Πασιῆ. σ. 64-66. — Βενιζμὶν Δισραήλης (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ,

ὑπὸ Θ. Ι. Τυπάλου) σ. 94-99. — Πέτρος Βερνιζέρος, ὑπὸ Νεοκλέους Καζάζη. σ. 129-149. — Νινὼν Ῥελλανκλῶ, σ. 149-154. — Ἡ ὠραία Γαβριέλλα. σ. 200-203. — Περίεργος ἀπολογία (Δίκη Θ. Καίλου), ὑπὸ Μ. Κυργουσίου. σ. 227-228. — Ἡγήσιππος Μορῶ, ὑπὸ Ν. Καζάζη. σ. 322-335. — Νικολάου Μανιάκη βίος καὶ τὰ σωζόμενα συγγράμματα, ὑπὸ Π. Χιώτου. σ. 416-427. 445-452.

Δ΄. ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

Ὁ ποταμὸς Στόξ (Μετάφρασις) σ. 116-118. — Διερεύνησις τῶν κατὰ τὴν Ἀδριατικὴν ὁμόρων ποταμῶν τοῦ Νεῖλου, ὑπὸ Σκουήλ Βέικερ, (μετάφρασις) σ. 480-488. 496-506. 565-575. 605-613.

Ε΄. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Καπιτώλιον, ὑπὸ Σ. Δογιωτατίδου. σ. 170-178. — Οἱ ἐν Αἰγίνῃ ὑπόγειοι τάφοι, ὑπὸ Σ. Δογιωτατίδου. σ. 340-346. — Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκη. σ. 373. — Ῥωμαῖος κόσμος ἐπὶ Αὐγούστου, μετάφρασις Ν. Γ. Μοσχολάκη. σ. 399-405. 466-473. 575-582. 633-637. 675-681.

ΣΤ΄. ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

Συλῶν καὶ ἱεσικὰ (εἰκὼν Προσαλέντου) ὑπὸ Α. Βαμπᾶ.

Ζ΄. ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μελέτη περὶ Πολυδίου, ὑπὸ Κ. Εὐσταθοπούλου. σ. 650-692. — Ὡδὴ, μουσικὴ, χορὸς καὶ Ὀμηρον, μετάφρασις ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ Ἰω. Ε. Πατρίτσου. σ. 687-688.

Βιβλιογραφία: Ἀγγέλου Βλάχου Κωμωδία, ὑπὸ Ν. Καζάζη. σ. 346-351. — Ἀγορὰ, κωμωδία ὑπὸ Α. Παπαρρηγοπούλου, ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου. σ. 522-527. — Εἰς Ἀσωπίου Ἀττικὸν ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 4872, ὑπὸ Ν. Γ. Π. σ. 582-583. — Ν. Γ. Πολίτου, Μελέτη ἐπὶ τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, ὑπὸ Ι. Κ. σ. 688.

Η΄. ΕΘΝ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Κλήθονες, ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου. σ. 224-227. 277-382. — Ὁ γάμος παρὰ τοῖς νεωτέροις Ἑλλήσιν, ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου. σ. 335-340. — Φαρμακείαι καὶ ἔργασαι ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ΄, ὑπὸ Ἡλ. Ποταμιάνου. σ. 433-445. 513-521. 625-632.

Θ΄. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Νεοελληνικὴ μυθολογία Νεράιδες ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου. σ. 489-495. 531-564. 601-605.